

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 9 năm 2012

Số 98

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Người nào xứng đáng thay thế Bé giúp đỡ người tu thiền tiếp tục thực hành ?
- 2) Bé đã bình an đến nơi đúng giờ, Bé có cảm tưởng gì khi bay trên không trung 14 tiếng đồng hồ ?
- 3) Muốn cho đất nước bình an và phát triển thì phải làm sao ?
- 4) Cuối năm rồi, Bé định đi đâu ?
- 5) Bé được bạn đạo tận dụng khả năng của Bé, Bé có buồn không ?
- 6) Sức mạnh của người tu Vô Vi nằm ở đâu ?
- 7) Bé gặp bạn đạo Sydney Bé cảm thấy thế nào ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 24 tháng 1 năm 1994 1) Hỏi : Người nào xứng đáng thay thế Bé giúp đỡ người tu thiền tiếp tục thực hành ? Đáp : Thưa, người nào thành tâm thực hiện pháp môn khai trí mở tâm, tức là người sẽ thay thế Bé, giúp đỡ bạn đạo tiến hóa. Chuyện của Trời Phật tiến hóa trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên, không cần thể lực hay là sự giao phó, nó là sự ích lợi chung cho cộng đồng nhơn sinh tại mặt đất này. Người tu tinh tấn, có quyền ảnh hưởng người kế tiếp. Những người không có quyền, tức là những người áp dụng lý thuyết thiếu thực hành, không đủ tư cách giúp người kế tiếp. Xem sinh hoạt gia đình của chính hành giả mà nhận định mọi việc ở tương lai. Kệ: Giúp đỡ nhơn sanh tự tiến hoài Dở hay không thấy thấy sửa sai Nhịn nhục thực hành minh đạo pháp Tự mình thanh tịnh chẳng làm sai.	Ngày 25 tháng 1 năm 1994 2) Hỏi : Bé đã bình an đến nơi đứng giờ, Bé có cảm tưởng gì khi bay trên không trung 14 tiếng đồng hồ ? Đáp : Thưa, Bé thấy khả năng của loài người là vô cùng, đã hình thành những chuyện mà xưa kia không thể tưởng tượng. Trên 300 người cùng hành trong không trung được đi đến đích rất an toàn, cũng do sự khó khăn giao thông trước kia mà ngày nay hình thành, cũng do sự kiên trì kết hợp của nhơn sinh, bất chấp sự gian lao nguy hiểm, vượt qua mọi sự trở ngại mới có ngày hôm nay. Người tu thiền cũng phải kiên trì thực hiện pháp môn, rồi cũng sẽ thành công về phần hồn. Kệ: Nguyên lý ban ra vẫn tiến tồn Chuyên tu tâm đạo vượt ác ôn Thanh cao khai triển không còn nợ Trí ý khai minh chuyển thức hồn.
Ngày 26 tháng 1 năm 1994 3) Hỏi : Muốn cho đất nước bình an và phát triển thì phải làm sao ? Đáp : Thưa, muốn đất nước bình an và phát triển, thì chánh quyền phải khuyến khích người dân hướng về đạo đức, hướng về con đường sửa tâm sửa tánh, biết tự thương yêu và quý trọng sự hiện hữu của thể xác, tu thiền thanh tịnh, tâm trí sáng suốt, hướng về con đường lợi ích chung, nước giàu dân mạnh, không còn sự cạnh tranh và chia rẽ, thực hành trong nguyên lý đời đạo song tu, đem lại hòa khí cho toàn dân, quốc thái dân an, đâu đâu cũng chung hợp trong tình thương huynh đệ. Kệ: Chung vui sum hợp hướng tâm về Khai thác tâm linh chẳng bối bē Thực hiện muôn loài chung một cội Tình thương dào dạt giúp muôn bē.	Ngày 27 tháng 1 năm 1994 4) Hỏi : Cuối năm rồi, Bé định đi đâu ? Đáp : Thưa, tùy duyên chung vui với mọi người, dịp may đến đâu Bé sống đến đó, chẳng có lựa chọn. Bé dứt khoát chủ kiến của tâm đời, hoàn toàn hướng về đạo. Kệ: Chung vui thiên cảnh chẳng lo rào Thức giác từ tâm chẳng ước ao Quý tiện do mình tâm tự phát Càng tu càng tiến chẳng lao xao.

Ngày 28 tháng 1 năm 1994 5) Hỏi : Bé được bạn đạo tận dụng khả năng của Bé, Bé có buồn không ? Đáp : Thưa, Bé được bạn đạo tận dụng khả năng của Bé, Bé mới thấy nguyên lý là vô cùng, tâm tư của Bé được phát triển và chung vui với bạn đạo, tâm của Bé được minh mẫn, óc của Bé được sáng ra sau khi nhin nhục và phục vụ. Kệ: Thực hành phát triển mới là tu Ấm ức không khai tự tạo mù Học hỏi không ngừng tâm tiến bước Vô Vi phát triển tự mình tu.	Ngày 29 tháng 1 năm 1994 6) Hỏi : Sức mạnh của người tu Vô Vi nằm ở đâu ? Đáp : Thưa, sức mạnh của người tu Vô Vi nằm ở sự nhin nhục và thanh tịnh, không mê không chấp. Kệ: Đi đâu cũng vẫn tiến âm thâm Tận độ từ bi chuyển ý thâm Phục vụ quần sanh cùng chuyển tiến Đạo đời phát triển ý chơn tâm.
Ngày 30 tháng 1 năm 1994 7) Hỏi : Bé gặp bạn đạo Sydney Bé cảm thấy thế nào ? Đáp : Thưa, bạn đạo Sydney, kẻ mới như người cũ đều vui, mỗi người đều có vấn đề riêng biệt. Ai cũng muốn tốt và hứa sẽ tu tốt hơn. Nhiều người còn đầy sân si phàm tánh, nếu họ chịu thực hành tinh tấn thì sẽ được cải sửa một phần nào. Họ sẽ cảm thấy pháp môn hay và giúp đỡ họ rất nhiều ở tương lai, niềm tin sẽ vượt qua sự chán nản và tâm hồn sẽ được bình thản hơn. Kệ: Quy y Phật Pháp chẳng mơ hờn Rõ lẽ Trời ban lại biết ơn Cùng tiến trên đường tâm giải mở Khai thông trí tuệ vượt trùng sơn.	

Văn Tự Vô Vi II (tiếp theo)

...
Địa ngục: Địa ngục là gì? Ở đâu? À! Muốn hiểu địa ngục là gì? Ở đâu? Thiên đàng cũng do tâm mà địa ngục cũng do tâm, ở nơi tâm của các bạn mà thôi. Nếu cái tâm của các bạn hướng về chơn tâm thanh điền sáng suốt thì các bạn thấy ở Thiên đàng rõ ràng. Mà nếu cái tâm các bạn tầm tối đấu tranh muốn hơn thiên hạ thì lần lần các bạn giáng xuống địa ngục, bực bội trong mình. Luồng điện đó, tâm linh đó bị hạ, bị hạ cấp, hạ tầng công tác, cũng làm việc về đời về cái tánh chất sân si, buồn hận. Đó là địa ngục. Cho nên địa ngục trần gian mà chúng ta đã thoát ra khỏi thấy rõ, so đo từ chút từ li, nhỏ mọn từ chút, eo hẹp từ chút không có quảng đại.

Mà địa ngục là gì? Trùng trị là nơi trùng trị. Chớ nếu phân hồn mà chết rồi xuống địa ngục là đi vô trong cái chỗ trùng trị, bị trùng trị không còn giáo dục bằng lý lời khuyên giải cũng như được nghe qua những lời của chư Phật, chỉ bị trùng trị, giam hãm, giày xéo từ li từ tí để cho phân hồn nó thức giấc. Chỉ ở cái chỗ trùng trị mà thôi, chỗ đó tầm tối vô cùng.

Bây giờ, con người của chúng ta, chúng ta dòm những người bảo đảm là nó phải xuống địa ngục, các bạn dòm thần sắc của nó và ngôn ngữ của nó đều là sai trái mà không hay, tâm linh mất hẳn, tranh đấu hơn thua với thiên hạ, rồi nó tưởng nó là hay, nó tự giam nó, nó bị kẹt ở trong cái thế tối tăm, không thoát, buồn tui.

Đó, đời tự tử. Cái đó là đi xuống địa ngục.

Cho nên, ông Trời đã cho nó một cơ thể tự động phát triển vô cùng mà nó không biết thì nó phải giam nó rồi. Giam ở đâu? Giam trong địa ngục. Ngay nó còn sống đây cái phần điện không có nữa. Nó không còn tâm linh. Nó nghĩ một câu nào cũng là eo hẹp trong ghen ghét, buồn tui, hờn giận, thấy rõ ràng. Nó không có ngoại cảnh thì nó không có sống được là nó mất tâm linh. Còn nó hướng về tâm linh nó, nó thấy tôi phải sống với tôi nhiều hơn thì nó được giải thoát, giải thoát đâu còn địa ngục. Mà nếu không có ngoại cảnh thì tôi chết, không có tiền tôi chết, không có tình yêu tôi chết. Cái đó là nó đi xuống địa ngục rồi, tâm linh đâu có, sự sáng suốt không có, phải xuống sự tối tăm, tối tăm không có

bàn bạc nữa. Tối tăm chỉ có trùng trị nó mới tiến hóa. Cho nên, địa ngục là chỗ trùng trị mà thôi.

Giác ngộ: Chữ giác này là biết được. Ngộ là gặp phải kêu bằng giác ngộ. Ngộ đạo cũng vậy, biết được sự quân bình của thiên hạ kêu bằng ngộ đạo. Giác ngộ lấy cái gì tạo ra cái giác bây giờ? A! Cho nên người Việt Nam cũng học trước, tôi vượt biên, tôi bỏ xứ, tôi ra, tôi đi. Rồi đi đâu đây? Gặp những cơn sóng gió nguy hiểm lần lần tôi giác. Tôi mới thấy sự sai trái, tôi ở giữa mặt biển mà tôi đi như thế này nguy hiểm quá, có thể chết bất cứ lúc nào, chỉ cầu Trời Phật cứu tôi chứ chẳng ai cứu tôi vì chiếc ghe tôi không đủ tiêu chuẩn, quá nguy hiểm. Vết lần, vết lần, tìm hiểu, mà trong cái cực độ mới thấy giác, trong cái khổ cực các bạn mới giác. Cho nên, tu thiên là khổ hạnh thì các bạn mới giác, trong cái giác đó các bạn mới ngộ, mà mỗi người ngộ một kiểu khác. Hiểu được sự sai lầm của chính mình và hiểu sự huyền diệu của Bên Trên đã cứu độ mới thấy rõ cái đạo là giá trị. Sự quân bình của thiện ác, cho nên thiện chúng ta cũng không bỏ mà ác chúng ta không bỏ. Hai cái đó phối hợp thành chơn lý vô cùng kêu bằng giác ngộ; biết được và ở trong cái hoàn cảnh đó mới ý thức ra cái sự việc.

Giải thoát: Bây giờ, tôi muốn tu giải thoát mà các tầng trong cơ tạng không mở làm sao giải thoát. Cho nên người thiên tại sao hít ra hít vô để làm gì? Chớ lấy chiếc đũa thọc vô trong đó cho nó mở. Không, phải dùng cái thanh khí điển hòa hợp của Trời đất, nó mới mở những sự bế tắc, kẹt ở bên trong. Rồi mở từ li từ tí, mở tới hòa đồng, mở tới bộ đầu nó mới xuất ra ngoài kêu bằng thoát khỏi cái cảnh địa ngục trần gian là chúng ta đã tầm tối bao nhiêu năm rồi. Bây giờ, chúng ta tu rồi thấy nó giải thoát ra, giải thoát không còn sầu muộn nữa, không còn sự sân si ganh ghét nữa và thấy sự sung sướng triền miên về với chúng ta. Chúng ta thực hiện sự cứu độ thương yêu vô cùng. Những người đó là cái tâm tư được giải thoát rồi, không dụng phạm tâm nữa mà so đo, không dụng lý đời nhưng mà dùng tâm đạo, luôn luôn xét xử với sự quân bình lợi, hại, thiện, ác, trong tối có sáng, trong tử có sanh, trong sanh có tử. Đó, mới kêu bằng giải thoát được, lúc đó nhẹ nhàng rồi.

Giải nghiệp: Cái giải nghiệp người Việt Nam được thấy rõ hơn hết. Các bạn trước kia có tiền có bạc, có này, có kia, có nợ, bây giờ các bạn năm bảy người ở, mượn người này làm gì, mượn người kia làm gì, rồi thiếu nợ người ta đó, mà thiếu nợ đó là cái nghiệp, nó theo nó đòi hoài. Còn tiền bạc các bạn để một đồng đó, đâu có dám xài. Khi các bạn không dám xài tiền bạc, không làm chuyện phước đức thì các bạn là người là gì? Người giữ tiền. À, giữ tiền rồi nó kẹt vô trong cái nghiệp. Mà các bạn buông bỏ hết, bây giờ cái cơ hội này các bạn đi ra hai bàn tay không. Các bạn nhớ sự nghiệp hồi xưa thôi tôi chết cho rồi. Rồi từ cái ý tứ, cái ý tâm các bạn nghĩ cái chuyện chết không có phần đâu nữa. Tôi tuổi lớn rồi xin việc làm họ không cho, sống không nổi nữa. Ở chế độ này sống không nổi nữa, chỉ có tự tử chết thôi. Đó, rồi các bạn thấy không chúng ta thấy rõ rằng trước kia chúng ta tạo của cải mà chúng ta là người vợ của bây giờ mất của rồi chúng ta buồn nhưng mà chúng ta có tu rồi chúng ta mới thấy rõ, giải nghiệp. Của đâu có làm tôi mạnh được, tôi thiên, tôi sửa bộ óc tôi, tôi cho bộ óc tôi được nghĩ, tôi soi hồn, tôi khôi phục cái thần kinh nhẹ nhàng, tôi làm pháp luân tôi làm ngũ tạng tôi được khôi phục, ổn định. Tôi mới thấy rõ rằng một giấc mơ tôi đã từng dạy được nhiều người. Tôi không còn bận rộn về của cải nữa. Nếu mà hằng ngày tôi chỉ bận rộn sự phát triển của tâm linh của chính tôi, phải các bạn đã đổi từ của thế gian lên tới của thiên đàng, cái của trường cửu bất diệt và các bạn không mất được. Tâm các bạn không nghĩ chuyện mưu mô lừa gạt thiên hạ mà để làm giàu, không có chuyện đó, thì các bạn đã giải nghiệp rồi. Nhờ giải nghiệp, nhờ mất của mà chạy ra đây rồi tâm tư các bạn được tu rồi các bạn mới thấy nhẹ nhàng, mà thấy nhẹ nhàng rồi mới kêu bằng giải được cái nghiệp chướng. Trước kia các bạn có xe, có tiền, có bạc, có nhà, có cửa, có vợ, có con thì các bạn thấy tạo cái nghiệp. Ngày nay các bạn tu được rồi tôi thấy vợ bạn cũng không phải của bạn, bởi vì nó có sự sống, có sự sanh sự diệt của chính nó. Con bạn nữa, nó có sự sanh sự diệt mà chính nó có quyền quyết định. Tôi đây thể xác này cũng không phải của tôi, trong sanh có diệt. Vậy chứ tôi giữ cái gì đi? Tôi phải giữ cái sáng suốt.

Cho nên, tôi phải hướng thượng để tôi hóa giải thì cái nghiệp căn tôi đâu có còn.

Còn nếu mà tôi làm con người tôi lo cho đứa này, lo cho đứa kia, lo cho đứa nọ vì một tôi khinh khi nó là tôi là người có lỗi, bởi vì nó có một ý chí tự động

tấn thôi do nó quyết định, mà tôi còn ôm lấy tới nó để tôi lo là tôi động rồi, mà chính bản thân tôi không tiến làm sao tôi lo cho người ta, tôi tạo thêm nghiệp. Bây giờ đây, tới đây các bạn đi ra mình ngồi đó bạn muốn lo lo không được, mà bạn có cái pháp tu thì bạn thấy rõ giải nghiệp. Còn không có pháp tu thế nào các bạn thấy rõ giải nghiệp? Mà thấy đau đớn vô cùng, khổ cực vô cùng, những kỷ niệm triền miên trong giấc ngủ, tôi không ổn, nhớ quê hương, nhớ người thương yêu, rồi lo cho thiên hạ, phải động không? Phải nghiệp không? Giờ các bạn ý thức rõ là cái nghiệp là cái cục đó kéo mình, nó bắt mình phải suy nghĩ cái việc đó hoài. Đó là cái nghiệp, nghiệp đó khổ đó bạn. Mà bạn hết rồi bạn không suy nghĩ, bạn thấy tất cả mọi người đang là học viên của càn khôn vũ trụ thì nó sẽ tiến cho nó, chúng ta phải tiến cho chúng ta thì lúc đó các bạn thấy rõ Thượng Đế đã làm việc cho mọi người và các bạn rõ các bạn được giải nghiệp bằng cách nào và sẽ không còn nghiệp nữa.

Hồn: Hỏi chứ các bạn không có hồn, chứ con người đâu có hồn, có thể xác chết, đèn tắt rồi thôi, nói thiệt chứ người Việt Nam chúng ta có chứng minh sự việc, chết rồi mà cầu hồn nó còn về nó nói này, nói kia, nói nọ, nói tôi bị đau khổ, tôi bị lạnh lùng, tôi bị giam hãm trong địa ngục có chứ những người lớn tuổi đã có chứng minh rất rõ những việc đó. Rồi bây giờ hỏi các bạn kiến thức các bạn đem để lên bàn được không? Bạn có kiến thức đó, bạn làm ơn ôm kiến thức các bạn đặt thử lên bàn. Không được! Khi các bạn ôm không được cái kiến thức thì các bạn không có bao giờ dùng vật chất để trưng trưng cho cái phần hồn được mà dùng cái ý chí tri giác của các bạn rồi các bạn thấy rằng có phần hồn chủ trương điều khiển cái tiểu thiên địa này, trong cái ý chí các bạn có. Nếu không hồn làm sao lấy ai điều khiển cái xác này, phải chủ trương chứ, là phần hồn. Chủ trương là gì? Sự sáng suốt, mà nếu không có sáng suốt làm sao các bạn điều khiển cái bản thể này, cái thể xác này. Cái thể xác này là ô trược và chậm tiến, phần hồn trong nháy mắt là hiểu cái việc đó rồi. Đó là hồn.

Vía: Còn cái vía khi mà các bạn quyết định rồi thì tay chân phải làm, còn này tôi đi giặt áo, có hai tiếng thôi thì nó phải đi xe, ôm cái này, lựa cái này, lựa cái kia, làm cái nọ, cái đó là cái vía nó lệ thuộc của cái hồn và cái sáng suốt.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Montreal 1980)

Thông Báo Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2012”

Kính thưa quý bạn đạo,

Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” xin thông báo cùng đến toàn thể quý bạn đạo những thông tin như sau:

I – Ghi Danh

- Hạn chót ghi danh sẽ là ngày 12 tháng 9 năm 2012.

II - Những bạn đạo ghi danh di chuyển với Ban Tổ Chức

- Những bạn đạo ghi danh đăng ký di chuyển xe bus với Ban Tổ Chức từ Việt Nam sang Phnom Penh (Nam Vang) vào ngày 19 tháng 9 năm 2012 cần lưu ý như sau:
- Liên lạc trực tiếp với Ban Chuyển Vận nếu có những thắc mắc liên hệ đến việc di chuyển.
- Bạn đạo không cần mang theo nước uống, khăn giấy và thức ăn trên đường vì đã có một số bạn đạo Việt Nam phát tâm cung cấp những món ăn chay thanh đạm cho chuyến du hành kỳ này.
- Ngoài những món ăn chay tình thương do bạn đạo phát tâm, bạn đạo có thể tự túc thưởng thức thêm những phần cơm ngon miệng bình dân với giá \$2.00USD một phần, tại biên giới Mộc Bài khi xe ngừng để giải lao.

III – Những Bạn đạo di chuyển tự túc cần lưu ý như sau:

- Những bạn đạo di chuyển tự túc từ Việt Nam sang Phnom Penh (Nam Vang), có thể liên lạc trực tiếp mua vé xe với công ty du lịch sau đây:
- Công ty xe bus Sapaco**
 - Địa chỉ #1:** 325 Phạm Ngũ Lão
Quận 1, Thành phố Hồ Chí Minh
Điện thoại: 8 39203623
 - Địa chỉ #2:** 592 Cộng Hòa
Quận Tân Bình, Thành phố Hồ Chí Minh
Điện thoại: 8 38101466
- Mỗi ngày có 6 chuyến đi từ Saigon sang Phnom Penh.
- Bạn đạo nước ngoài phải đóng thêm 25 USD xin làm chiếu khán (visa) tại biên giới Mộc Bài.
- Khi xe ngừng tại bến Phnom Penh - **307 Preah Shihanouk Blvd, Sangkat veal vong, Khan 7 Makara Phnom penh (Cạnh sân vận động Olympic).**
- Từ đây bạn đạo có thể đón xe Tuk-Tuk, dạng xe xích lô máy, về khách sạn khoảng 10 phút. Mỗi chuyến có thể chở từ 4, 5 người cùng hành lý với giá khoảng \$4.00 USD (Bến xe có nhiều tài xế nói tiếng Việt Nam).
- Tiền thông dụng được sử dụng là: US Dollars, Euro.

Giờ khởi hành :

1.	Sáng	HCM	6:00 AM	tới	PhnomPenh	12:30 PM
2.	Sáng	HCM	7:00 AM		PhnomPenh	2:00 PM

3.	Sáng	HCM	8:00 AM	PhnomPenh	3:00 PM
4.	Sáng	HCM	9:00 AM	PhnomPenh	4:00PM
5.	Sáng	HCM	11:30 AM	PhnomPenh	5:00PM
6.	Chiều	HCM	02:00 PM	PhnomPenh	6:00PM

- Vấn đề ăn uống trên đường đi:

- Tại trạm xe Bus - TPHCM có bán bánh mì và thức ăn sáng, bạn đạo có thể mua để mang theo.
- Xe Bus sẽ cho mỗi 1 người 1 chai nước suối.
- Sau khi qua biên giới Mộc Bài, xe sẽ tạm dừng ½ giờ để ăn uống nghỉ ngơi - Bạn đạo có thể dùng cơm phần với giá \$40,000 đvn/người khoảng 2 USD. Tại đây có bán trái cây và nước giải khát.

IV - Mua Sim Card điện thoại.

- Tránh tốn thời gian, bạn đạo nên mua simcard điện thoại ở cửa khẩu Mộc Bài (Lý do: mua ở đây không cần trình hộ chiếu, nếu vào TP phải xuất trình hộ chiếu - Đây là luật tại Nam Vang)
- Nên mua mạng Metfone sóng mạnh hơn là mạng Beeline, khi mua nhờ người bán hướng dẫn gọi ra ngoài nước như thế nào, vì vậy sẽ tiện hơn khi cần gọi về cho gia đình.

Chú ý: Những bạn đạo đi tự túc qua Đại Hội trước 1 ngày (18/9) và muốn đi chung với nhau thì xin liên lạc với BTC để có tên các bạn đạo đi ngày này và liên lạc với nhau để chọn giờ đi chung. BTC đề nghị nên chọn chuyến đi đầu tiên lúc 6:00 sáng, để tránh kẹt xe tại biên giới, qua Phnom Penh sớm và thời gian đi ngắn hơn.

Email của BTC: voviduahanhdaophap@gmail.com

V – Liên Lạc Khi Cần

Trong trường hợp cần sự giúp đỡ của **Ban Tổ Chức** tại Việt Nam, bạn đạo có thể liên lạc các số điện thoại và thời gian ấn định dưới đây:

- Vũ Duy Anh: (84) 121.234.6496 Từ ngày 10-9-2012 đến ngày 18-9-2012.
- Trần Lý Thanh: (84) 121.984.5748 Từ ngày 14-9-2012 đến ngày 16-9-2012.
- Nguyễn Minh Châu: (84) 121.984.5747 Từ ngày 14-9-2012 đến ngày 16-9-2012.

Mọi thắc mắc liên quan đến Đại Hội xin quý bạn đạo vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC qua email: voviduahanhdaophap@gmail.com
Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn.

Kính thư,

BTC Đại Hội Du Hành Đạo Pháp
voviduahanhdaophap@gmail.com

THÔNG BÁO GHI DANH TRÌNH DIỄN VĂN NGHỆ ĐẠI HỘI DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2012

Ban Văn Nghệ (BVN) **Du Hành Đạo Pháp** kính mời quý bạn đạo tham gia vào chương trình văn nghệ Vô Vi Du Hành Đạo Pháp 2012. Năm nay, chương trình văn nghệ đặc biệt được dành riêng vào đêm thứ hai của Đại Hội - 21 tháng 9 năm 2012. Chúng tôi ước mong bạn đạo ghi danh thật sớm để BVN có đủ thời gian sắp xếp chương trình một cách trật tự, theo tiết mục, để chương trình văn nghệ năm nay được linh hoạt và sống động hơn.

Quý bạn vui lòng điền các chi tiết dưới đây và gửi về địa chỉ email: vannghevovi@gmail.com

- Tên, họ bạn đạo trình diễn: _____
- Thiên đường, thành phố, quốc gia: _____
- Tiết mục và thể loại (ca, vũ, nhạc, kịch, hài v.v.): _____
- Nội dung (để MC soạn lời phần giới thiệu): _____
- Thời gian trình diễn: _____

Ghi chú: Phần ca nhạc sẽ dành ưu tiên cho chủ đề về Thiên Ca Vô Vi hoặc những sáng tác mới phản ánh triết lý Vô Vi, hoặc Tình Thầy Tận Độ. Những đóng góp ý kiến hoặc thắc mắc về chương trình văn nghệ Vô Vi DHĐP 2012, xin liên lạc: vannghevovi@gmail.com.

Ban Văn Nghệ Du Hành Đạo Pháp xin chân thành cảm ơn sự đóng góp và tham gia của toàn thể quý bạn đạo.

Kính Thưa,
BVN - Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách

1. Bùi Thị Tý	Oregon	\$200	USD
2. Trần Bảo Nghiễn	Oregon	\$200	USD
3. Ấn Danh	Oregon	\$300	USD

Mọi đóng góp liên hệ đến ấn tổng xin vui lòng liên lạc kinhsachvovi@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự đóng góp của quý bạn.

Kính Thưa,

Ban Kinh Sách
kinhsachvovi@gmail.com

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 23 tháng 3 năm 1974

Định tâm tự xét cơ tăng tiến
Hóa giải thâm sâu minh thánh hiền
Cực lạc nơi tâm ta tự giác
Khắc sanh sanh khắc cảm minh liên

Bầu trời thế giới chẳng riêng
Của chung thiên hạ nối liền cảm giao
Hóa sanh sanh hóa nhiệm mầu
Từ thông đến nghịch khai đầu mở tâm
Ai ai cũng có duyên tầm
Mâu Ni chơn điển nội tâm xuất hòa
Tiến lần thanh giới thâm xa
Hồi quang phản chiếu minh đà tiến thân
Cảm thông mỗi phước mỗi phần
Duyên lành Phật độ mỗi tầng mỗi qua
Bản thân như thể căn nhà
Khai thông ánh sáng ra vào giúp ta
Thiên nhiên ánh sáng vui hòa
Thanh bình là đó là đà giải khuây
Tiến lên vui vẻ gặp thầy
Theo đường chánh pháp ngày ngày tiến theo
Đánh tan khổ cực phá nghèo
Tiến theo đà tiến Phật theo quá trình
Chung quy sửa đổi sửa mình
Cảm thông giả cảnh hồn xinh tiến lần.
Tự do độc lập chuyên cần
Sửa sai tự tiến góp phần dựng xây.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Một

DẠO CỬA NAM THIÊN

NGHE ĐẠI THÁNH THUYẾT PHÁP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 9 tháng giêng năm Kỉ Mùi (1979)

Thơ

*Linh du thiên giới thưởng phong quang
Thoát khứ trần lao tục lự vong
Phỏng đạo triều sơn khai giác lộ
Loan môn thánh địa giá từ hàng.*

Dịch

Phong cảnh thiên đường thử dạo chơi
Trần gian lao khổ đã xa rời
Lên non hỏi đạo đường mê thoát
Đất Thánh thuyền tâm cửa Phật bơi.

Tế Phật: Hà hà, thăm xong các điện ở dưới địa ngục trở về, cảm giác còn nhớ rõ hung khí cõi âm dày đặc khiến nghẹt thở, nếu ngã bệnh hẳn là không thấy thuốc nào chữa nổi, chồn khủng khiếp này chắc chắn không một ai dám tới thăm lần thứ hai. Sau khi dẫn Dương Sinh dạo địa ngục về, đã giúp nhiều hồn quỷ siêu thăng, người đời cũng bỏ ác theo thiện, giảm thiểu được biết bao chúng tử khỏi tái đầu thai địa ngục. Địa ngục dĩ nhiên không được hoan nghênh, mọi người đều chùn chân không dám tới, chỉ hăm hở muốn lên cửa thiên đường hỏi hớp thăm dò để được tỏ tường. Sau khi tìm hiểu kỹ các hang cùng ngõ hẻm xem thử có nỗi cơ duyên thì nay thấy quả những nơi đó chúng sinh đều quay đầu hướng về nẻo đạo, mong leo thang mây vào cửa nhà trời. Thật là điều ước đã được chiều lòng, bữa nay

dịp may đã đến, quyết đẩy then cài, xô cửa thiên đường, đón tiếp kẻ thiện vào. Ha ha, cửa nhà trời đã bị ta phá khóa vạn năng, chẳng còn ai dám ngăn đường cản lối, này Dương Sinh, từ giờ về sau con với ta có thể lui tới thiên đường, mở rộng tầm mắt ngắm phong cảnh đẹp thỏa thuê. Sách Địa Ngục Du Ký từ khi xuất bản, phát hành tới nay, công đức giáo hóa vô lượng, vì đọc xong sách mọi người đều biểu lộ thiện tâm, hào quang xông thẳng cõi linh thiêng. Thượng Hoàng Ngọc Đế không thể không mở cửa thiên đường xem xét, chúng ta cũng nên nhân cơ hội này tiên vào coi cho biết, dám đảm nhận việc lớn lao là vì thầy hi vọng con vững tinh thần, nuôi chân khí hầu để bề cùng thầy dạo chơi thiên đường. Hẳn con đã thấy đài sen này to lớn thêm lên, hào quang sáng chói lòa cả mắt người, có thiện tâm, có đại nguyện mới có nổi vinh hạnh nhận lãnh trách nhiệm viết sách Thiên Đường Du Ký. Giờ đây thầy xin vâng lệnh Đấng Tối Cao đưa con lên dạo thiên đường, mau lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa ân sư, đã lâu không được cùng ân sư đàm đạo, biết bao tưởng nhớ, hôm nay vâng lệnh dạo chơi thiên đường để viết pho sách báu, con thấy trách nhiệm vô cùng nặng nề, nếu như con không đương nổi, xin ân sư rộng lòng tha thứ.

Tế Phật: Tình thầy trò như nghĩa cha con, vì con đã dốc lòng nghe lời thầy, nên thầy cũng thường âm thầm chuẩn bị linh quang. Hôm nay chúng ta cùng chung lo trách nhiệm này, chỉ cần một mực chân thành tin tưởng đường ta đi sẽ thuận buồm xuôi gió, con đừng đắn đo, ta đã chuẩn bị sẵn một bình nước trời, con uống trước đi để tẩy ruột, rửa bao tử, trừ

sạch bụi nhơ mới có thể lên thiên giới, con uống mau đi.

Dương Sinh: Đa tạ ân sư đã ban cho con nước phép, uống vào liền thấy tâm thân trong mát tinh thần mạnh mẽ, thanh thoát muốn thành tiên.

Tế Phạt: Con thật là có phước, nếu như không uống nước này, thân phàm quá nặng, đài sen bay không nổi. Thôi, lên đài sen mau, chúng ta bắt đầu mở cuộc hành trình.

Dương Sinh: Con đã chuẩn bị xong, có cần nhắm mắt nữa không thưa thầy?

Tế Phạt: Không cần, thiên đường khác xa địa ngục, dọc đường con có thể nhìn ngắm phong cảnh một cách tự nhiên, trừ phi gặp sức gió quá mạnh, con có thể nhắm mắt dưỡng thần.

Dương Sinh: Dạ dạ, con đã sửa soạn xong, mời ân sư lên đường... Trôi nổi giữa không trung nhìn xuống dưới mây thấy lấp lánh hừng hực ánh đèn, cảnh đêm trần thế thật là tuyệt diệu, ánh kim quang ngôi Thánh Hiền Đường ngời chiếu hù không như mặt trời tỏa bóng cầu vồng, tựa ánh đèn pha chiếu sáng. Trước mặt, mây xanh trùng điệp, thần tiên thông dong qua lại, gặp chúng tôi đều chấp tay vái chào cùng gật đầu nở nụ cười tươi.

Tế Phạt: Đây là những vị thánh thần quá vắng trên không, thế giới huyền diệu này người đời nhìn không tới.

Dương Sinh: Tiếng gió vi vu, chớp mắt đã tới chốn này. Có sao khối đồ phía trước, khí nóng thiêu người lại có lửa thần tiên, bỏ tất qua lại mà không hề cảm thấy nóng là gì.

Tế Phạt: Chỗ này giáp giới cửa Nam Thiên, phương vị của trời, do ngũ hành định chốn, cửa Nam Thiên thuộc cửa lửa, tất cả thần linh đều phải qua cửa này, nếu như không đủ công lực, không cách chi qua nổi. Trời chia “đông, tây, nam, bắc, trung” cùng năm cửa, bốn cửa đóng chặt chỉ trừ cửa này đi lọt, cho nên những kẻ công lao tu đạo không đủ, khó qua khỏi lò luyện lửa của cửa Nam Thiên. Còn con nhờ đã uống nước trời nên hi vọng chống đỡ nổi sức nóng này, chớ có sợ hãi, chúng ta mau rời đài sen, tới cười mây để vào cửa.

Dương Sinh: Thưa thầy, kẻ giữ cửa đằng trước kia giống hệt Tôn Hành Giả tả trong Tây Du Ký, tay cầm gậy Kim Cô múa máy, nhảy nhót không ngừng, y như cản đường ngăn lối.

Tế Phạt: Không phải, kẻ đó chỉ biểu diễn công phu đây thôi.

Dương Sinh: Chắc người đó là Tôn Hành Giả?

Tế Phạt: Đúng đây.

Dương Sinh: Tôn Ngộ Không vốn là nhân vật bịa đặt của tiểu thuyết, giờ đây tại sao lại xuất hiện thực ở cửa Nam Thiên?

Tế Phạt: Sự thực người đời hiểu sai ý, sở dĩ Tôn Ngộ Không bị Tam Tạng pháp sư thu phục đi theo là bởi lẽ một đằng là một con khỉ trong núi, một đằng là một người tu đạo muốn vượt đường qua phương tây. Tâm Phật nhất định đi theo tâm khỉ (*tâm phàm*) nhảy nhót khiến phải trải qua nhiều quỷ nạn thử thách như tiền tài, sắc đẹp mới có thể chế ngự được cái tâm khỉ ý ngựa đó, vì chỉ khi nào tâm lại được sự phóng tâm của nó mới có thể quy tâm nó về với sự thanh tịnh mà thôi. Cái tâm khỉ động loạn này rất khó khắc phục mà một sớm ngộ được sắc tức không, không tức sắc, đường tây du mười tám ngàn dặm chỉ một sát na đã ở ngay trước mắt. Sự việc Tôn Ngộ Không theo thánh tăng Đường Tam Tạng ngụ ý là: “Nói thì có vật mà nhìn chẳng thấy hình” người đời chớ khinh thị.

Dương Sinh: Nguyên lai sự việc như sau...

Đại Thánh cười ha hả bước ra nói...

Đại Thánh: Hoan nghênh Tế Phạt cùng thánh bút Dương Thiện Sinh đã tới, hai vị phụng mệnh Thánh Thượng lên xem phong cảnh thiên đường để viết kinh bái khuyến đời. Cửa Nam Thiên cũng đã nhận được sắc lệnh của Vô Cực và Kim Khuyết từ ngày mồng 5 tháng 5 nên đã chuẩn bị nghênh tiếp hai vị lên thăm viếng cõi trời. Sự đón tiếp bữa nay có phần thiếu long trọng, mong lượng thứ cho.

Tế Phạt: Xin Đại Thánh chớ quá bận tâm, hôm nay thầy trò chúng tôi phụng mệnh lên xem cảnh cõi trời, phỏng vấn ba giới Thánh Thần, Tiên, Phật để mong sáng tỏ được đường lối tu đạo huyền bí quan trọng, hầu khai hóa chúng sinh hạ giới sớm trở lại bản vị thiên đường. Sau này sẽ còn lui tới cửa Nam Thiên hỏi đạo chư thiên, hẳn sẽ còn quấy rầy nhiều, xin Đại Thánh hoan hỉ mở cửa ban cho phương tiện.

Đại Thánh: Thiên đường vốn không cửa, chỉ có lửa bốc cháy cao phía trước, nếu như kẻ không ngộ chân lý hư không, thân còn mang nặng nghiệp đến chốn này ắt bị thiêu đốt, toàn thân bốc cháy như cây đuốc, lại còn bị ném xuống phàm trần hay địa ngục.

Dương Sinh: Kính xin Đại Thánh cho biết về nhiệm vụ trấn giữ cửa Nam Thiên của ngài gồm những gì?

Đại Thánh: Hằng ngày ba giới đạo cao tâm thành vào ra rất nhiều kẻ không hết. Như thượng giới cao chân nhờ đạo quả tròn đầy, tới lui tự do, không bị hạn chế. Trung hạ giới thân thánh vì đạo quả chưa

đạt mức viên thông tiêu dao cảnh giới ra vào ắt phải trung bằng có chẳng thể lộn xộn, bởi lẽ gậy sắt của tôi đây lợi hại vô cùng, cho dù tiên phật thấy gậy này cũng phải tháo lui, vì thế nó còn được gọi là gậy Kim Cô, hoặc gậy kim cương không gãy. Ngoài việc canh giữ cửa trời tôi còn nhiệm vụ coi xét hạ giới hồng trần, nhân loại gây tội ngợp trời. Gần đây rất hiếm những vị tâm thành đạo cao, chỉ giống như Ngô Không thuở xưa lúc chưa ngộ đạo, nên chẳng có được chút hi vọng như ý mong cầu.

Dương Sinh: Thầy trò chúng tôi hôm nay phụng mệnh viết sách Thiên Đường Du Ký, đưa bước tới cửa Nam Thiên, mọi việc xin Đại Thánh chỉ dạy cho, kể cả thuật tu đạo một cách tổng quát và chính yếu.

Đại Thánh: Nếu sách Thiên Đường Du Ký viết xong, khả năng giác ngộ về “không” của tôi có thể làm cho yêu ma đau buồn mà chết khiến nhiều người hưởng ứng, vắng cảnh thiên đường, nhận chân tu đạo, một sớm một chiều có biết bao người tu thành chính quả muốn lên thiên đường.

Dương Sinh: Được vậy thì may lắm, cõi trời sẽ có thêm nhiều bằng hữu, há còn sợ chi phiền muộn nữa.

Đại Thánh: Xin chớ cho là gặp quái, người thấy tôi giống chi? Chắc hẳn người đã gặp quái phải không?

Dương Sinh: Gặp thánh, gặp thánh.

Đại Thánh: Ha ha, bàn hai chữ tu đạo, một lời khó hết, nếu như tôi có bảy mươi hai phép thuật biến hóa, đều khó vượt qua núi ngũ chi của Phật Tổ. Tu đạo dưới trần hẳn là người cũng có bản lãnh thông thiên chi đó. Nếu như không thực tế giữ gìn mỗi ngũ thường nhân, nghĩa, lễ, trí, tín của thế gian hẳn khó thoát khỏi quyền hạn của khí số ngũ hành, cũng sẽ vô phương tu thành chính quả. Trong tâm mỗi người đời có nuôi sẵn một con khí, suốt ngày nhảy nhót, không chịu giữ quy củ, chỉ tưởng nhìn, tưởng ăn, tưởng sờ, tưởng trộm, nghĩ bậy, nghĩ bạ, không có lấy một khắc yên tịnh. Chỉ thích ở tại gốc cây nhún nhảy đánh đu, vô phương lên được mây xanh, tiến thẳng vào cửa nhà trời. Sờ dĩ tên tôi là Ngô Không cũng có ý kêu gọi lòng người phóng lên không, chẳng nên chấp chước mê làm hầu tránh được “lòng khi ý ngựa”, khỏi bị lôi cuốn vào vòng tội lỗi oan khiên lúc chết ma quỷ ám thân đeo theo bụi trần, thể xác ô uế chột tới cửa Nam Thiên gặp lửa Bính Đình phương Nam thiêu đốt tiêu tan chẳng thể thâm hoàn, trừ khi thân là thân kim cương mới còn để mà lăn trở lại trần. Chẳng phải Ngô Không đây vô tình xô xuống. Cho nên kẻ nào vào cửa Nam

Thiên hãy lo tu để bảo tồn thể tính thanh tịnh mới có thể tiến vào. Thượng giới cao sáng chân thực, nên thân thanh tịnh là thân huyền diệu của không trung, đã đắc đạo “ngộ không”, ta không có quyền cấm cản cũng không hề xua đuổi nên mặc sức tự do ra vào. Giới trung hạ giữ phẩm vị thần linh, vì thân còn là thân huyền giác nên không thể tới cảnh ngộ không nên phải trình bằng chứng khi ra vào. Người đời tu đạo cũng chẳng khó khăn cho lắm, chỉ cần không mỗi một vì tình dục cùng vọng niệm, đều là có thể tự mình vượt qua sự kiểm soát này.

Dương Sinh: Đại Thánh nói thật là chí lí, nhìn trên đầu người thấy còn buộc một cái khuyên vàng của Phật Tổ ban cho. Không trần lòng khi ý ngựa ắt sẽ bị cụt cẳng trước cửa Nam Thiên, dù có gãi tới gãi lui cũng không thoát được. Tu đạo như trèo thang mây, không lay không động, từng bước từng bước hướng thượng, tự nhiên đạt tới thiên đường. Lòng khi ý ngựa trừ diệt khó quá, vùng vẫy như ngựa trời ở trên thang, trông thấy ai dám lên. Người đời ngộ chẳng, mới tới ngã lên thiên đường, trước rửa sạch hai chân, an định tâm thần, mở rộng mắt huệ, nước pháp ngập tràn thánh thể, dầu Tôn Ngô Không đứng gác ở cửa Nam Thiên cũng chẳng còn giờ được phép gì ra ngăn cản, phải không?

Đại Thánh: Phải, phải, những bậc đạo hạnh cao siêu như vậy tôi sẽ đích thân làm lễ nghinh tiếp như bữa nay tôi mừng đón hai vị vậy.

Tế Phật: Ha ha, bữa nay dạo chơi thiên đường, họp mặt cùng Đại Thánh được Đại Thánh ban cho quá nhiều lời chỉ giáo. Tiếc rằng giờ chúng tôi phải trở lại Thánh Hiền Đường, hi vọng sau này còn nhiều dịp tái ngộ, chúng tôi sẽ được vào cửa thăm cùng tìm hiểu những điều muốn biết. Dương Sinh hãy mau bái từ Đại Thánh.

Dương Sinh: Thần giáp sắt ngoài cửa Nam Thiên lớp lớp vây tứ phía, kính cẩn trang nghiêm song về mặt lạnh lùng khiến con sợ quá.

Đại Thánh: Đó là binh tướng nhà trời có chi mà sợ.

Tế Phật: Cảm tạ Đại Thánh đã ban những lời chỉ giáo quý báu, xin bái từ.

Dương Sinh: À thế ra binh tướng nhà trời xếp hàng kia là để đưa tiễn thầy trò ta.

Tế Phật: Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Con lên rồi, xin ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tế Phật: Vừa mở mắt huệ, đã thấy tất cả vẻ mỹ lệ của phong cảnh thiên đường, quả thực không giống cảnh trần gian. Dương Sinh chớ mềm lòng nản chí, phải gắng gỏi theo đuổi đạo xa, thúc ngựa ra roi

mạnh tiến ngã đường dẫn tới cõi trời, chớ đòi hỏi phải có bạn đồng hành cùng đi ta mới đi. Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

